

Over twee domme blondjes.

In mijn eentje zit ik aan de toog van mijn kroegje op een doordeweekse namiddag. Wat ik nog te doen had heb ik deze morgen afgewerkt en zodoende de rest van de dag vrij genomen. Heb nog van alles te doen in mijn atelier en had best nog naar daar kunnen rijden maar dat heb ik dus niet gedaan.

Door het grote schuifraam hou ik al een tijdje een vrouwtje in de gaten die buiten op het terras aan een tafeltje zit. Duidelijk, ook in haar eentje. Haar handtas op de tafel en ze leest een boek.

Ik heb haar hier nog nooit gezien, daar wil ik wel eens even kennis mee maken. Op de tafel staat een leeg wijnglas. Ik wenk onze barmoeder en vraag haar of ze dat vrouwtje dat daar zit op het terras iets te drinken wil aanbieden van mij. Als ze het aanvaardt kan ik mezelf uitnodigen om aan haar tafeltje te komen zitten en als ze weigert heeft de vernedering van haar afwijzing geen al te grote inpakt. Stel nu dat ik dat hele eind naar haar tafeltje ga en ze zegt neen, dan kan ik als een geslagen hond dat hele eind weer terug naar de toog. Liever het risico volle werk aan een ander overlaten dan maar.

Barmoeder komt glimlachend terug, ze wil wel een glaasje witte wijn van mij. Ze schenkt een glas in en overhandigt het mij onder de vermelding : go for it.

Zelfzeker, met haar glaasje witte wijn in mijn ene hand en mijn biertje in de andere hand, stap ik op haar tafeltje af.

"Mag ik bij je komen zitten ?"

"Wat ben je aan het lezen ?"

"Alles wat je moet weten over de liefde ?"

"Wie is de schrijver van dat boek ?"

"O, het is een schrijfster."

De speurtocht naar mijn Vrouwkelief is een zoektocht zonder vinden. Van aan de toog vond ik haar mijn goesting al en nu ik op armlengte van haar zit en haar hoor praten krijg ik toch weer een beetje hoop.

Hup en daar gaat haar GSM.

Ondertussen dat ze aan het bellen is drink ik maar eens van mijn biertje. Blond vrouwke, alles ziet er netjes uit, nog nooit gezien en dat zit hier in haar

eentje aan een tafeltje in mijn kroegje. Als de tijd rijp is stapt ze gewoon je leven binnen, zo blijkt.

Telefoon wordt uitgedrukt en ons gesprekje gaat verder.

Hup en daar krijgt ze een berichtje. Natuurlijk moet ze daar een antwoord op sturen en ik drink nog maar eens van mijn biertje. Druk vrouwke, of zou het toeval zijn ? Uitgerekend op het moment dat ik haar wil leren kennen worden we gestoord.

De GSM gaat opnieuw in de handtas.

"Mag ik je GSM nummer ?"

Ik wil haar beslist terug zien, als ik haar nummer heb kan ik haar opbellen om nog eens af te spreken.

Nadenkend kijkt ze me een tijdje aan.

"Ja, natuurlijk," antwoordt ze dan.

Tot mijn stomme verbazing haalt ze haar GSM uit haar handtas, demonteert het ding, haalt de SIM kaart eruit en overhandigt mij die.

"Wat doe je nu ?"

"Je vroeg toch mijn GSM nummer ?"

"Ja, natuurlijk maar,..... als ik jouw nummer heb, hoe moet ik je dan bellen ?"

Opnieuw kijkt ze nadenkend naar mij.

"Als jij jouw nummer aan mij geeft, dan bel je naar je eigen nummer en dan neem ik op."

Klinkt logisch ja. Ik in mijn broekzak, haal mijn GSM eruit, demonteer hem en overhandig haar mijn SIM kaart. Wij steken onze GSM's terug in elkaar en ik doe een test, vorm mijn eigen nummer en inderdaad, ze neemt op. Ik steek mijn mobieltje terug in mijn broekzak. Voilà, dat is geregeld, nu kan ik haar bellen om haar nog eens te ontmoeten.

Ze excuseert zich, moet dringend even een plasje gaan doen. Als ze ons kroegje binnenstapt richting sanitair bestudeer ik haar figuurtje. Mooi, mooi, mooi. Heel tevreden zit ik daar aan het tafeltje, dromerig en alvast flink vooruit fantaserend. Bingo denk ik bij mezelf. Plots trilt mijn GSM. Door de macht der gewoonte neem ik op.

"Goedendag, U het vier nieuwe berichten."

Vier nieuwe berichten ? Ja, natuurlijk, mijn GSM heeft een tijdje uit elkaar gelegen.

Eerste nieuw bericht.

« Mama, kom je me straks van school halen ? Ik heb geen zin om met de bus te rijden, ja ? »

Oei, ik heb haar nummer en nu komen al haar telefoontjes in mijn mobieltje terecht. Ze heeft een dochtertje, lief is dat.

Tweede nieuw bericht

« Mama heb je mijn nieuw kleedje gestreken ? Ik heb het vanavond nodig om naar Tim te gaan. »

Ze heeft dus twee dochters en die tweede heeft blijkbaar al een vriendje.

Derde nieuw bericht

« Mama, ik probeer je te bellen maar je bent steeds in gesprek. Mijn scooter is zonder naft gevallen. Wil je met mij naar het naftstation rijden ? »

Ook een zoon blijkbaar.

Vierde nieuw bericht

« Hooooi lekkere stoeipoes. Ik heb het hele weekeind het huis voor mij alleen, de kinderen blijven bij hun liefjes slapen. Als jij ook bij je liefje kan blijven slapen kunnen wij een fijn feestje bouwen. »

Dit is erger. Diep teleurgesteld kijk ik naar mijn GSM. Dat is niet netjes van haar. Ze heeft al een vriendje en toch aanvaarde ze mijn drankje.

Pieppiep pieppiep ! Een berichtje, van een zekere Bart.

«Ik eet vanavond niet mee. Ik ga na school naar Frank.»

Nog een zoon ?

Geslagen door de hand van God kijk ik haar aan als ze terug plaats neemt aan de tafel.

"Hoeveel, kinderen, heb, jij ?"

"Zes."

Zes ????? Had enkele kindjes er echt wel bij genomen hoor maar zes ? Blijkbaar heeft ze er haar handen nog vol mee ook nog. Drukke mama en dan die kerel die haar een lekkere stoeipoes vind ?

"Eigenlijk, euhm, zou ik toch liever, mijn eigen nummer terug willen."